

10. Njett tebi, Jesom Kryſchje, ja schon ſo wobrocju, dñj mi ſo wſmercji ſyſchje, ſzel pomož Jandjelku, wedj me do twojho raja, kiž ſy mi ſaſlužit a ſchjem, kiž tebe ſnaja, dñj ſmercji ſy pschecjerpit.

11. Sposchi, ſo bnyh woſtat ſwjeru, Knes Kryſchje, pschi tebi, mi poſyln ſlabu wjeru, ſtej pschi mni we bitwi, daj ſbojne woſowanje, ſdjerj ſtwojej ruku me, da ſo ton kyrlisch stane: Scho dokonjane je.

488.

Lasset ab, ihr meine Lieben ic.

Woſ: Weſel ſo, o moja duscha.

Nebydjeje tak wurudjeni, moji lubi pschecjeljo, ſchto wy ſze tak ſatorneni? Dokelj wy ſchak wjesze to, ſo ſnym nufu pschewinyl, we kotrejj ſnym tuđy był, mi je ſBoha ſbojnosc ſwjata pschi tych wuswoleñych data.

2. Nech tych ſlych ſmercji wobjaruja, kotri we tej heli ſu a tam wulku martru cjuja, kotrejj nidn nepſchindu; kotrychj pač Boh jako me knebju horje poſbjene, moja ſweſeloszju ſkafacj, ſchtoha da zyl psche nich plakacj?

3. Kryſtusowe ſwjate ranj, te ſu moja khowanka, djej ſcho budje namakane, ſchtoj me wjecinje woſchewja, Kryſtus ſe ſwojim cjerpenjom je nam prawdoſz psched Bohom, teho,

kiž to prawje wjeri, ničjo ſnebeſ newuczjeri.

4. Deprajcje, ſo ſnym ſo ſhubit, dñj wam dobru noz ſnym dat, ja ſnym ſo tak Bohu lubit, ſo je won me kſebi wſač, torneny ſnym ſnesboja do Božeho kraleſtwa, ſmercji mi nebbje wjazn ſchfodjicj, w kraju živych budu kſodjicj.

5. Ćjelo lejzi we tym rowicjje be wſchej bołoszje, nima janu starosz włowi, kotrejj ſchon ſwjet polny je, duscha teho woſlada, kotryj lutu lubosz ma, kiž njett na ſwoj klin me kadij, a mi ſwjecijnem ſbojom radji.

6. Schak je na tym zylnym ſwjecji woſna, mor a drohota, kajku żałosz cjlowoste djjecji ſrjehom ſebi nacjinja, woſebnje meč wotry dje, a ſo psches te duschte drje, o kaf derje je da temu, kotryj cjetne ſchemu ſtemu.

7. Steje nufu ſnym ja woſchol, ničjo me njett nerudji, kweſelosz ſnym ja dojſchol, ne- pschecjel mi neschkodji, wjecinje ſmjerom woſtanu w Bozej ružy psched ſchfodu, Kryſtus je mi ſebi kupil, dñj ſam do ſmercje je stupit.

8. Wy, kiž ſze me lubowali a njett psche mne płakacje, kiž ſze ſwjerni pschi mni ſtali, was nech Kryſtus ſchuzuje, jemu ſwjerni woſtancje, won was ſjebacj nebudje, ſchtuj tych ſrudnych dale ſrudji, budje ſchtraſowny ſchudije.